Rita

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME

Nr. 4. **Julen - 2009** 41. årg.

Julemesse og tenning av julegrana ved kapellet.

Kl 18.00 var det tenning av julegrana, med gang rundt treet.

Lørdag 28. nov. var en aktiv dag for kapellet. Fra kl 14.00 og til 18.00 var det julemesse. Dette er første gang det er arrangert en slik. Det er noen aktive damer og herrer som på denne måten vil samle inn penger til utbyggingen av kapellet. Det var gjort et fantastisk forarbeid, og det var mange som bidro. Det var sydd forklær, duker og forskjellig håndarbeid, strikket vanter og lodder, strikket dukketøy, laget dukkevogger, spikret hummerteiner og strut. Videre var det bakt småkaker og kransekaker. Mengder med steinbakt brød, det var nisser og julekranser til å henge på døra og en hel del andre ting. Det meste av tingene ble solgt. Det var også for anledningen laget et spesielt Skjernøykrus med ett motiv fra "hermetikkfafrikken" i Valvik som eksisterte for 80 - 90 år siden, og det var også laget båtvimpler.

Det var laget krus med motiv fra "hermetikkfabrikken" i Valvik

Det var åresalg med to trekninger, og det var mange gevinster. En hummer på ca: 2 kilo ble auksjonert ut for kr.1000.00.

Det var salg av julegrøt, kaffe og flere forskjellige kaker.

Det var dekket border i begge salene.

Her er det julebakst, håndarbeid, kranser og kort til salgs.

Fors. neste side

En ca. 2kilos hummer ble auksjonert ut for kr 1000.00

Det var jevn tilstrømming av folk hele tiden, og bordene var for det meste opptatt. Det ble gjort en kjempeinnsats av dem som solgte effekter og årer og mat, og dem som kokte kaffe og grøt. Ungdommen på kjøkknet gjorde en stor innsats. Sluttresultatet netto ble 49.000 som en er godt fornøyd med. Komiteen ber oss takke alle bidragsytere.

Gevinstbordet var fuldt, med teiner under.

Etter kl 18.00 var det ungdomsgruppas tur, de sto for tenning av julegrana. Det var stort frammøte og det var et "nisseorkester" bestående av jenter og gutter fra Skjernøy som er med i Blomdalens jentekorps og guttekorpset i Mandal. Det er det andre året det blir tent julegran ved kapellet og det er virkelig et flott tiltak.

Etter at granen var tent var det gang rundt treet, til musikk av "nisseorkesteret". Så var det inn på kapellet til kveldsmat, og i lillesalen barne-TV hvor barna kunne se på "Jul i svingen". Kveldsmaten besto av steinbakt brød med forskjellig ost, pølser og syltetøy. Det smakte veldig godt.

Videre i programmet var det en kort andakt og en utlodning hvor loddene var gratis, men det var mange gevinster. Det ble en fin dag for alle, og takk for en fin kveld.

Ryvingen fyr - hva skjer der ute nå på vinteren?

Når sommeren er over og Ryvingens venner har sagt takk for seg etter endt vertskapsjobb i 8 uker, er det prosjektansvarlig Nils Reidar Christensen og fyrvert Rita T. Dyrstad som overtar driften. Hver tirsdag og fredag går skoleelever fra Blomdalen og Vassmyra ungdomsskoler med Nils Reidar Christensen som styrmann i båten, med kurs for Ryvingen fyr. På veien ut lærer de sjømannskap og navn på holmer og skjær. Vel i land står arbeid på fyrstasjonen og venter på den enkelte. Arbeid som blir utført er mye forskjellig. Nå i vinterhalvåret er det stort sett felling av sitkagran som blir utført. Takk til Håkon Karlsen som i sin tid plantet den grana, for nå er den blitt til arbeid for skoleelevene, pluss at vi har ved til gjestene om vinteren. En jøtul 4 ble installert i fyrboligen i 2006, og den varmer godt!

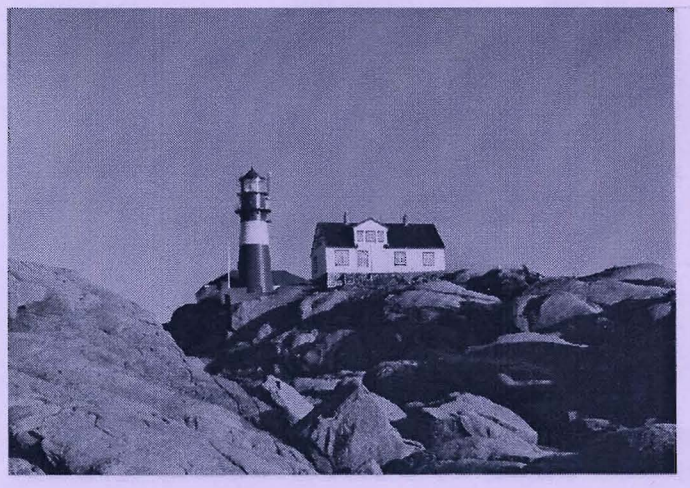

Ellers når våren kommer er det arbeid på vei og bygninger som blir utført. Og innimellom er det mye god prat og gode vafler. Fyrvertens oppgaver er å holde orden ute som inne, ta i mot bestillinger fra inn- og utland, guide og kåsere om fyrets historie og liv. Det er en hyggelig jobb, hvor man treffer mange forskjellige mennesker. Jule- og nyttårshelga er allerede fullbooket. De som skal feire jul der ute er etterkommere av en familie som bodde der på 1900-tallet.De fleste som kommer ut til Ryvingen blir fascinert og glade i plassen, det er et unikt sted som det er kjempeviktig å ta vare på!

Ta kontakt om du ønsker info eller overnatting.
Vinterhalvåret mob. 41 55 68 66.
Sommer mob 97 77 93 50 eller les på nettsiden
www.ryvingenfyr.no

Skjernøyposten.

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86
Rita Dyrstad, tlf. 41 55 68 66

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjernoyposten@gmail.com

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 86 / 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, $ 15

Fiskenytt

Hummerfisket er nå over for i år, og inntrykket er at de fleste er fornøyd med resultatet. Særlig i første del av fisket var resultatene bra, men etter at østavinden satte inn for fullt, har det blitt heller dårlige resultater.
Det har vært enorme mengder med krabbe, og mye dårlig vær, særlig i november. Krabbene har vært ganske variable, og mye tyder på at det er for lite mat til alle, særlig blant dem man fisker langt ute har kvaliteten vært dårlig. De fleste rapporterer om mange rognhummere, som man som kjent må kaste ut igjen. Småhummeren er det ingen kontroll med, da de aller fleste finner veien ut gjennom fluktåpningene, som ble påbudt i fjor, og som er meget effektive.
Fisket for øvrig har vært heller labert, en god del lysing tidligere, men lite fisk for øvrig.
Rekefiskerne forteller om noenlunde normale fangster, men nevner at det er lite små reker, og det er jo ikke noe godt tegn.
For tiden er det fisket etter juletorsk som opptar mange, og vi håper alle får sikret den tradisjonelle julemiddagen.

Evert.

Sagnet om Soggesteinen på Berge.

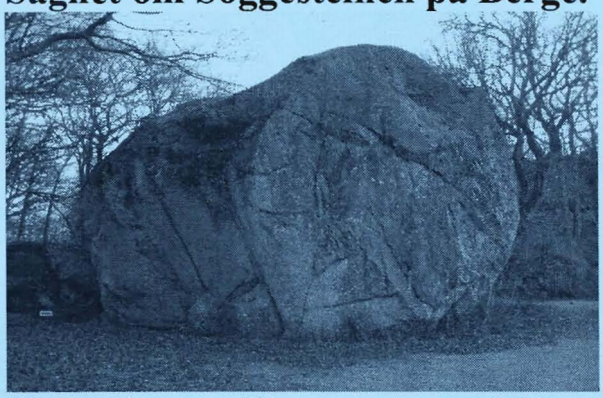

De fleste lesere av Skjernøyposten er godt kjent med den store steinen som ligger på nordøstsiden av veien på Berge, Soggesteinen, men de færreste er nok klar over sagnet som forteller hvordan den kom dit. Det var i de gamle gode dager, da det fantes store sterke troll. Et av dem hadde tilhold på Kige. En dag ville trollet vise sin enorme styrke, grep fatt i en fjellnabbe, rev den løs og kastet den over Nordfjorden til Skjernøy. For riktig å markere styrken, tok det fatt i en ny fjellnabbe, men da glapp hånda, og fingermerkene står igjen i fjellet den dag i dag. De er å finne bak bebyggelsen i Fagerli på Kige. Om navnet er Soggesteinen eller Suggesteinen, strides de lærde, men vi velger den lokale varianten.

Evert

Mandal Musikkforening avholdt sin årlige julekonsert i Mandal kirke søndag 22.11. Konserten var som alltid flott gjennomført, og mange dyktige solister ga en ekstra fin førjulsstemning i en mørk og regnfull november-kveld.
Den yngste av dem var 11-årige Frida Bentsen Berge fra Skjernøy, som sang 2 sanger "En stjerne skinner i natt" og "Jeg så mamma kysse nissen". Flott gjennomført i en stappfull Mandal kirke. Vi gratulerer.

Frida Berge som solist.
Bildet er hentet fra "Lindesnes"

Ny medarbeider.

Som vi skrev i forrige nummer av Skjernøyposten har to medarbeidere sluttet.
Dermed vil vi ønske Rita Dyrstad velkommen som ny medarbeider. Hun har vært med tidligere, men trakk seg ut i 2002.
Nå er hun tilbake for fullt, og vi ønsker henne lykke til.

Skjernøy kapell

Adventstid **Johs. 1, vers 9 - 13.** **Adventstid.**
Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke. Han kom til sitt eget, men hans egne tok ikke imot ham. Alle som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn. De er ikke født av kjøtt og blod, ikke ved menneskers vilje, men av Gud.

Organisering av aktiviteter.
Styret i ungdomsforeningen har lagt om litt på organiseringen av en del av arrangementene på kapellet. Dette høsthalvåret har det vært ulike komiteer som har planlagt og arrangert familiemøter, onsdagsmøter og fellesskapskveld for de mellom "25-50".
Tanken bak dette er bl.a. å avlaste styret, slik at dette slipper å bruke så mye ressurser på planlegging av ulike typer arrangementer. Styret kan da i større grad konsentrere seg om andre ting som utbygging, restaurering, program og lignende.
Vi har da forsøkt å få med noen av dem som vanligvis går på denne typen arrangementer (eks. familiemøter), til å være med i en komité som utformer og arrangerer disse samlingene. Vi håper da å få brukerne til å utforme arrangementet slik de kunne tenke seg dette.
Sett fra styrets ståsted mener vi dette har fungert etter hensikten. Styret har blitt avlastet, og arrangementene har blitt bedre tilrettelagt for den målgruppen de er rettet mot.

Høstens aktiviteter.
Det har vært ulike typer arrangementer nå i høst – familiesamlinger, onsdagsmøter, samling for dem mellom "25-50", kompefest, skalldyrfest for å nevne noe. Det har vært god oppslutning på arrangementene, noe som vi i styret er veldig glade for.
Ellers er det nytt av året at det blir arrangert julemesse på kapellet. Inntektene her går til nytt tilbygg. Det blir også konsert med Kor-X, onsdag 9. desember. Julefesten blir som vanlig arrangert 28. desember.
Minner ellers om årsmøtet som blir kl. 1900, tirsdag 26. januar.
Styret har et håp og et ønske om at kapellet skal være et møtested der folk trives og føler seg hjemme.

Restaurering av kapellet.
Dette går stort sett etter planen. Agder restaurering som hjelper oss med dette arbeidet, kom i gang med sørveggen noen måneder senere enn det som ble forespeilet oss tidligere i år. Dette har gjort arbeidet litt vanskeligere med tanke på all nedbøren som har kommet nå i høst. Veggen er nå heldigvis ferdig så langt det er mulig. Det som gjenstår er maling av vegg og restaurering av vinduer. Dette vil bli gjort til våren.
Ellers må vi i styret rette en stor takk til "våre pensjonister" som i all hovedsak har stått for dugnadsinnsatsen på sør veggen.

Tilbygg.
Byggekomiteen jobber for fullt med å innhente flere anbud på tilbygget. Disse vil bli mottatt før nyttår. Det vil deretter bli et allmøte så fort som mulig etter dette. Vi håper da på et stort oppmøte, da dette er en viktig sak som berører de aller fleste av øyas beboere.

Nettside.
Styret har arbeidet en stund med å få Skjernøy kapell sine aktiviteter "på nett". Tanken er da at vi vil legge ut program og lignende på en egen nettside. Her kan det for eksempel legges ut mer utfyllende informasjon om enkelt arrangementer, eller endringer i programmet.
Vi vil da legge inn en lenke fra hjemmesiden til menighetsarbeidet i Mandal (http://fisken.mandal.no), til den nye hjemmesiden til kapellet. Dette er ikke helt klart enda, men vi arbeider med å få dette på plass.

Alf Tore Gundersen (på vegne av Skjernøy ungdomsforening)

Innsamlingskomiteen.

Innsamlingsbeløpet stiger sakte oppover. Til nå er det kommet inn kr.1.231 000,-.
Vi er takknemlige for alle bidrag. Konto nr 2801 19 06216

Portrettet

Denne gang er vi på Stangodden på Nedre Farestad hvor vi treffer Annie Kristiansen.

Hun kommer fra Holland, og har mye å fortelle.
Hun er født i Pernis ved Rotterdam 15.des. 1927. Hun kom til Skjernøy 3. mai 1948, så hun har bodd her på øya i ca. 62 år. Grunnen til at hun kom hertil var at hun traff sin mann Arne Martin i Rotterdam ,som da seilte til sjøs, og båten lå på verksted der. Han var sønn av Antonie og Paulus Kristiansen som bodde på Farestad, og Annie ble med ham til Skjernøy. De flyttet inn i samme hus som hennes svigerforeldre. Annie har to barn: Anne Marie (Mia) som ble født i Holland i 1947 og Ivar som ble født i 1951. De er begge bosatt på Farestad, og etter hvert er det blitt 6 barnebarn, tre av dem bor på Farestad og hun har også 8 oldebarn, 6 bor på Farestad.
Det er meget interessant å høre henne fortelle, alt fra Nederland under krigen og de første årene på Skjernøy, og videre framover.
Etter at hun hadde truffet Arne giftet de seg og hun bodde hjemme hos mor og far et par år, mens han forsatte å seile. Da var også Mia blitt født. Men det var vanskelig å leve i Holland etter krigen,de hadde jo ingen ting, og mat og klær var vanskelig å få fatt i.
Første gang hun kom til Skjernøy var midt på dagen. Det var ingen hjemme, Antonie og Paulus var ute på åkeren for å sette poteter, så Arne måtte ut og lete etter dem. Annie forteller: Vi hadde kommet tidlig til Mandal via Oslo, Mia var jo bare 10 måneder og det var lenge å vente på buss til Skjernøy. Men så traff vi Per Udøy som på hjemveg kjørte oss ut til øya med sin båt.
Jeg husker godt den første middagen hos mine svigerforeldre. Antonie hadde hjemmelagde fiskekaker, og vi fikk poteter med skrell på. Det hadde jeg aldrt hatt før og jeg visste ikke hvordan en skrelte poteter. Men jeg fikk da skrelt en og fikk også smakt en bit av fiskekaken. Men det ble det hele, resten av fiskekakene kastet jeg da svigermor var gått. Men i ettertid var fiskekaker god mat og svigermor var flink til å lage dem.
To måneder etter at vi var kommet til øya ble Arne innkalt til marinen, så han måtte reise til Trondheim, og jeg ble boende sammen med Mia hos Antonie og Paulus, og jeg kunne nesten ikke et ord norsk. Det var vanskelig, men jeg husker jeg så i noen ukeblader og jeg leste ordene gang på gang, så jeg lærte noe der. Arne kunne litt hollansk så vi snakket det når vi var hjemme.Husker en gang at jeg trodde jeg kunne norsk og vi var noen samlet i stuen, Mia skulle sove så jeg sa til mine svigerforeldrene at de måtte "holde kjeft". Jeg trodde det ordet var "å være stille" på norsk. A rne ble helt sjokkert over at jeg sa "hold kjeft" til pappa.
En annen ting var at i Holland begynte helgen på lørdag midt på dagen og folk pyntet seg. Jeg gjorde det samme når jeg kom til Skjernøy. Men her lå folk fremdeles i potetåkeren, og kvinnene lå og stelte kjøkkenhagen. I Holland var det alltid mennene som stelte i kjøkkenhagen.
En søndag formiddag skulle vi over til Valvik for å besøke en bekjent som var ombord i en båt som lå utforbi der. Jeg pyntet meg med lebestift, fin kåpe med hatt og håndveske. Da sa Arne til meg at jeg ikke kunne gå sånn, de pleier ikke å pynte seg slik bare for å gå over til Valvika. Da ble jeg sint, hatten slengte jeg inn på et kott og den kom aldri ut derfra igjen, samme veien gikk håndvesken.
Om ettermiddagen skulle mannfolkene hvile middag, da skulle det være stille i huset. Da tok jeg gjerne med meg ungene for å gå tur. Men turen kunne ikke gå så langt for veien var mange stedet stengt med grinder, for det gikk kyr på beite. Jeg var redd for kyrene så jeg gikk aldri gjennom grinda.
Vi ble boende hos Antonie og Paulus i ca. 10 år, da vi bygde nytt hus på Stangodden og flyttet inn der og har bodd der siden. Det var i 1959, da var Mia 12 og Ivar 8 år, så det var lenge å bo hos svigerforeldrene. Arne var fisker og han hadde en fiskeskøyte som het "Vigdis" sammen med broren Paul. Med den drev de reketråling og snurpefiske etter makrell, de drev også med stort hummerfiske. Arne døde i 1979 bare 53 år gammel. Det var i hummerfisket og de hadde ligget ute hele dagen. Han hadde just kjøpt seg en gavlbåt, og om kvelden skulle han ned og pumpe denne. Han kom aldri hjem igjen, Paul fant ham død i båten.
Senere, da sønnen Ivar fikk familie bygde han på huset vårt og flyttet inn der, og det er greit.

Fors. neste side.

Portrettet.

Ved siden av å være husmor hadde jeg noen få jobber, jeg vasket på skolehuset, og var på butikken (Krambua) noen år. Da bestyreren Frits Herstad ble syk var jeg der i stedet for ham, jeg hadde også med alt innkjøp og med pengene som skulle settes i banken, men det gikk det også. Regnskapet hadde Ellen Herstad. Jeg var også hjemmehjelp for Karen Wilhemsen noen år.

Da kyrene forsvant fra øya ble det solgt melk fra Krambua i store spann fra meieriet, men snart fikk en ikke lov å selge melk derfra for det var ikke rent nok. Det var før flaskene og pappmelka kom, så kundene hentet melka i egne små spann. Da ble det avtalt med oss at jeg skulle ha melkespannet fra meieriet stående hos oss ute i gangen, så kom folk og hentet melken her etter at de hadde betalt på Krambua, en jul sto det et 50 liters spann der. Etter at brua over Skjerøysund kom ble melk og alle varer fraktet med buss, og Erling Jenssen hadde jobben med å hente varene og bringe dem ned til butikken.

Det har blitt mange turer tilbake til Holland etterhvert, et år var vi nede 4 ganger. Men de tre siste årene har jeg ikke vært der. Da mannen til Mia, Ivar Syrdahl kom, kjørte vi bil ned hver påske iallefall så lenge min mor levde.Men vi hadde mange turer etter det også. Jeg hadde en bror og han var mye på besøk hos oss på Skjernøy. Mine foreldre var også en gang her. Min bror hadde sagt en gang at det var det beste som hadde hendt at Annie havnet på Skjernøy for da fikk han en veldig fin ferieplass.

Jeg trives godt her på øya, kan aldri tenke meg å flytte tilbake til Holland. Jeg har vært med i helselaget, og har alltid blitt veldig godt mottatt av folket her. Her på øya er det fredelig og rolig, ikke så oppjaget som det var i Holland der en så vidt kom seg av bussen før døren smalt igjen. Mens her kan en sitte rolig i setet til bussen har stoppet.

Når det gjelder boforholdene her, ønsker jeg at det kan være noenlunde som det er nå. Det er blitt mye bebygd her siden jeg kom hit, for ikke å snakke om alle hyttene som er kommet, og da var det heller ikke så mange trær, som har vokst veldig de siste årene. Før kjente jeg alle som bodde på Farestad, men det gjør jeg ikke nå lenger. Jeg ser mange barn, men jeg vet ikke hvor de hører hjemme.

Hver lørdag er det samling hos meg, fra kl.11.00 og utover et par timer. Da møter barn, barnebarn og oldebarn opp. Om sommeren kommer ofte noen av familien som er her på ferie, og da kan det bli 15 - 20 stykker - dette er veldig moro, det er hver lørdag hele året. Da blir jo også oldebarna kjent med hverandre når de leker sammen i stua.

Til slutt forteller Annie fra krigen i Holland fra høsten 1944 til freden kom, da var halve landet avstengt, en kunne ikke komme ut eller inn, det var ikke mat. Hun forteller : Strøm var det bare et par timer på dagen, vi hadde ikke parafin eller stearinlys, vi måtte gå til sengs når det ble mørkt. Far og bror måtte gå på arbeid uten niste, vi hadde ingen ting, jeg og mor lå i sengen til midt på dagen for å prøve å holde sulten borte. Far jobbet hos en bonde hvor det ble dyrket rosenkål. Vi fikk lov til å plukke på åkeren etter at den var høstet. Vi plukket også stilkene etter rosenkålene som vi kokte suppe på. Når åkeren ble pløyd kunne vi plukke poteter som kom fram fra året før. Jeg hadde fått nok av rosenkål, så jeg smakte ikke på den før Torhild sto til konfirmasjon i 1963. Hvis krigen hadde vart en uke lenger så hadde vi sultet ihjel.

De allierte slapp ned bokser med kjeks og sjokolade over en flyplass hver dag mellom kl 12.00 og 14.00. Folk var så sultene, de spiste kjeks i store mengder og drakk vann , mange tålte ikke å spise så mye og døde. Tyskerne kom og lette rundt i husene etter mannfolk som de kunne bruke til soldater, så mannfolkene prøvde å gjemme seg så godt de kunne.

Min første jul i et fremmed land.

Annie forteller om sin første jul i Norge: Strømmen gikk julaften og var borte 8 dager. (Det var sjøkabelen som lå på bunnen over Skjernøysund som var ødelagt og måtte skiftes.) Min svigerinne Agnes var der med familien og yngste sønnen hennes Per var syk og måtte passes på. Vi satt jo der og hadde ikke lys. Arne var heller ikke hjemme, han var i marinen. Vi kunne ikke få laget noe varm mat, så svigermor gikk i kjelleren og hentet opp sandkaker som hun vispet krem til. Det var maten den dagen, jeg spiste så mange sandkaker at det gikk lenge før jeg spiste det igjen. Husker også første juletrefesten på kapellet, de gikk rundt juletreet, og det hadde jeg aldri sett før. Jeg husker at det var en som sa til meg; "Synes du det er som å danse rundt gullkalven". I Holland har de juletrær, men de går aldri rundt det. Julepresanger ble heller ikke delt ut julaften. Det var St. Nikolas dagen 5. desember en fikk julegaver.

Red. takker Annie for at hun ville stille opp i Portrettet. Sigurd.

Villsausanking på Stusøy

Lørdag 17.oktober var det duket for høstens happening for oss i Juvika. Evert og Lise har sammen med to andre par (Turid og Andreas Hoven + Anne og Espen Nilsen) villsauer på Stusøy, og nå skulle disse sankes inn for å gis flottmiddel og middel mot innvollsorm, samt at tennene på søyene sjekkes. De fleste lammene tas ut, og med jevne mellomrom må også væren skiftes ut.
Det gås manngard over øya for å lede sauene mot innhegningen som ligger på nordøstsiden av øya.
Vi var rundt 20 stk. som var der ute, sauene var nesten ved innhegningen et par ganger før de brøt ut og stakk. Vi prøvde flere ganger, men denne dagen ble det 1-0 til sauene, og vi måtte gi opp fordi det ble for langt på dag. Kun to lam ble fanget, i det de løp forbi jagerne. Det kom inn forslag om å kontakte Rune Landås, Bjarne og Sylvia Christensens dattersønn, om han hadde anledning til å komme ut med sin gjeterhund. Det kunne han godt tenke seg, og møtte opp med to hunder, Ask og "lærlingen" Scott 31.oktober. Etter å ha blitt eltet av Everts skogkatt hoppet begge hundene rett om bord i Andreas' åpne livbåt. Denne gangen var vi 12 stk. som satte kursen mot Stusøy.

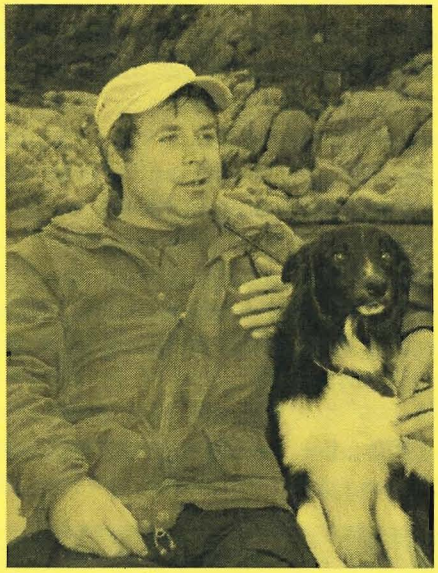
Rune Landås og Ask

Rune og Ask hoppet først i land og dro rett til skogs. Sauene oppholdt seg så nær og ble antagelig så overrumplet av hunden at de lot seg lede rett mot innhegningen, og da var vi som pleier å være der og passe på at de ikke forsvinner igjen ikke kommet på plass. Og når sauene så oss som kom listende mot våre "poster" snudde de og stakk av. Da fikk Rune og Ask en litt mer komplisert jobb, for de sauene er tydeligvis ikke dummere enn at de skjønner hva vi menneskene pønsker på.

Væren får påført flottmiddel

Søyer og lam i skjønn forening

Flere skuelystne fra Runes familie på Dyrstad kom også ut til øya.
Mens vi ventet var vi tilskuere til at Ask etter Runes anvisninger holdt sauene samlet og presset dem mot øst. Flere ganger brøt de, og Ask måtte begynne på nytt. Han måtte nappe litt i beina på et par av søyene før de skjønte hvem som var sjefen, og etter en times tid var sauene samlet i innhegningen. Det var imponerende å se hvordan hund og fører samarbeidet.
Lammene ble tatt ut, og søyene og væren ble sluppet ut én etter én etter undersøkelse og behandling.
Og DA var det tid for mat og kaffe før turen gikk tilbake til Juvika der det ble slaktet til det begynte å mørkne.

Bispevisitas

Onsdag 7.oktober ble bispevisitas i Mandal innledet på Skjernøy kapell. Prost Skjelsbæk og samtlige prester ved Mandal prosti var til stede. Sogneprest Haraldstad forrettet gudstjenesten, og biskop Skjævesland talte etterpå over dagens tekst. SBK sang flere sanger, og noen av de største jentene hadde en opptreden som omhandlet mobbing og utfrysing av venninner.
Bispevisitasen på Skjernøy ble avsluttet med kirkekaffe

Stor jubel og glede - Ny bro kommer på Rosnes.

"Fastboende, hyttefolk og turgåere jubler,og med ny bro bedre tilgjengelighet, og dermed kanskje flere ønsker å bosette seg her" sier Gerd Jacobsen, en av pådriverne for at ny Rosnesbro kan åpnes en gang ut på nyåret 2010.

Rosnesbroa ble oppført i 1953.Den gang bidro utflyttede og fastboende Skjernøyfolk med penger. Ca.kr.7000.- ble samlet inn for at broa skulle bli bygd. Mandal kommune la kr.5000 i potten, og hele broprosjektet kom på ca.12000.-

Alt vedlikeholdet ordnet beboerne selv. Lys på hver side av broa ble også montert. Ansvaret for at lyset ble tent og slukket på riktig tidspunkt, det hadde beboerne også ansvar for. Sigrid Karlsen på vestsiden og Kjellaug Jacobsen på østsiden. Så når mørket nærmet seg, måtte de opp på loftsgangen i hver sin bolig og tenne brolyset.

På 1970-tallet overtok Mandal kommune driftsansvaret for hengebroa. Det har flere ganger opp gjennom årene vært utført vedlikehold av broa, da etter særlig påtrykk fra de fastboende. I flere omganger de siste årene har grunneiere på Rosnes etterlyst en ny bro. Broa er direkte farlig å gå på, da rusten har tatt overhånd i de forskjellige elementene som holder broa oppe. Dette er blitt stadfestet av en ekspertgruppe, som har det som oppgave å sjekke hengebroer med jevne mellomrom.

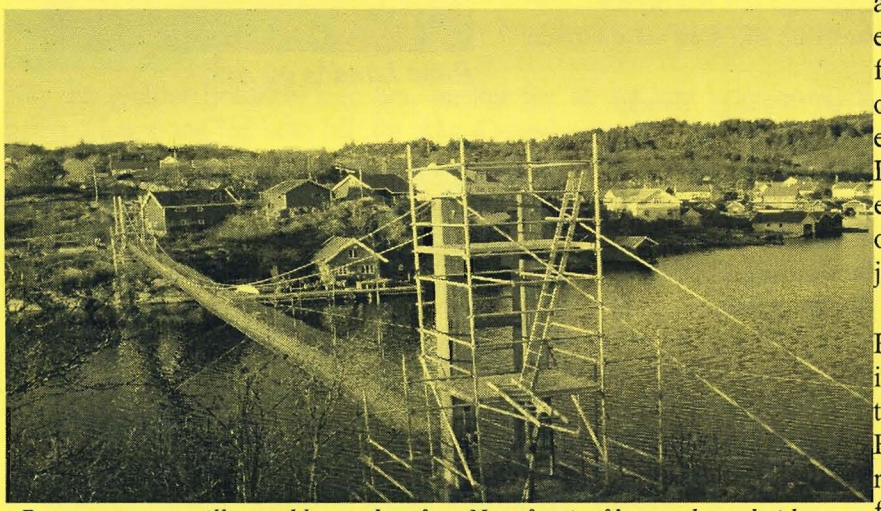

Det er satt opp stillas ved begge brotårn. Nye tårn i stål er under arbeid.

Hengebroa blir veldig mye brukt, ikke bare av fastboende, men av turfolk som går runden Rosnes-Ytre Farestad. 150 mennesker er blitt registrert en søndag . Folk bør jo føle seg trygge på at sikkerheten på broa er ivaretatt.

Helt tilfeldig fikk en av beboerne rede på at nå skulle broa oppgraderes.

Ingen skriftlig informasjon var kommet om den saken verken til Skjernøy vel eller Rosnesbeboere. Opplysningene som ble gitt var at brodekket skulle bli bredere, men brotårnene som står i dag skulle bli stående. Pr. i dag er bredden mellom tårnene 92 cm, selve brobredden er 85 cm. Det ville fortsatt være umulig å kunne kjøre med en traktor eller firehjuling, om ikke brotårnene ble fjernet og erstattet med nye, og da selvfølgelig med et bredere spenn mellom seg.

Gerd Jacobsen og de andre Rosnesbeboerne ble da forarget og følte seg forbigått nok en gang, de ville ha ny bro, ikke bare oppgradering av den gamle! Her måtte handles fort! Gerd Jacobsen kontaktet div. etater og departementer for redegjørelse ang. pengestøtte til ny bro. Anbud over kostnader for ny bro ble også innhentet. For slik beboerene så saken så hadde ikke de ansvarlige myndigheter søkt om pengestøtte utenfra. Så lenge kommunen har eiendom på Rosnes, både bolig og friområde, så sier kravene til universell utforming at det til offentlige tilgjengelige bygninger bør være atkomst med minimum 1,4 meters bredde.

Den bredden ville ikke komme om Mandal kommune - teknisk drift nå satte i gang med den oppgraderingen av broa som var planlagt.

Fors. neste side.

Roenesbroa.
Brev, mail, sms og telefoner ble foretatt til politikere og teknisk drift i Mandal kommune med håp om NÅ å bli hørt.

Så kom endelig kvelden hvor saken skulle opp i bystyret. Oppgradering eller ny bro var det store spørsmålet! Gerd Jacobsen med flere møtte spente opp. Diskusjonene gikk høylydt. Utfallet ble positivt. Penger til ny bro ble bevilget. Jubelen sto i taket!

Tanken var å starte opp før jul, men er nå blitt utsatt til januar. Tror nok det var gledelig for de 9 fastboende på Rosnes, nå kan de greiere komme til juleselskaper, julefester og annet. Postmannen må ennå gå over den gamle broa. Men når broa blir stengt i ca.2 måneder slipper han/hun å ferdes i båt over, for da vil Rosnesfolk ordne med en felles postkasse på Farestadsiden, og selv fordele posten til de 5 husstandene.De selv må i båt for å komme til og fra arbeid og andre gjøremål, tungvint blir det jo, men vi har skjønt at folk på Rosnes er tøffe, utholdende mennesker, og alle har visstnok tenkt å fortsette å bo i sine hjem. Vi sier gratulerer Rosnesfolk, og spesielt til Gerd Jacobsen som har vært pådriveren i denne fasen. Men som hun sier "med så god støtte av alle har det vært en god kamp å kjempe for, så champagnen er kjøpt inn".

Rita

Cor-X og Tor Arve Monan på julekonsertturne

Fra Skjernøy i sør til Åseral i nord går turen dette året, med mellomlanding på Øyslebø og i Konsmo

1976: Cor-X har ca 30 sangere fra Marnardal, Audnedal og Hægebostad

Det er tredje gang Cor-X drar på konsertturne i desember. I 2005 ble Laudal, Finsland, Holum og Konsmo gjestet. Året etter planla koret Åseral, Hægeland, Skjernøy og Øyslebø, men det kunne ikke passe på Hægeland, derfor ble det konsert i Konsmo også i 2006, en kirke der det virkelig er godt å synge. Begge disse årene var opplegget et samarbeid mellom Cor-X og Rock&Råte.
De samme kirkene ønsker Cor-X velkommen i 2009, det er vi glade for. Turneen i 2006 var en stor opplevelse for koret. Koret kommer nå med ny dirigent, Camilla Wiig Wennesland, og dette året er konsertene i samarbeid med Tor Arve Monan. Turneen starter i Øyslebø torsdag 3. des., fortsetter i Åseral søndag 6., videre til Skjernøy onsdag 9. og avsluttes i Konsmo fredag 11/12.
Tor Arve er kjent som solist i Rock&Råte, denne gangen er han altså alene med Cor-X. Tor Arve har kjente og kjære sanger som Julegryta hennar mor og Long December Night på programmet, men også mange andre flotte sanger. Cor-X har fornyet repertoaret under ny dirigent, men enkelte sanger fra forrige konsert gjentas. Camilla er en dyktig sangpedagog og dirigent, men hun er også en dyktig solist. Elin Vatne Usland (solist i koret) og Camilla vil fremføre Pie Jesu i duett. Men det blir plass til allsang også, kjente julesanger som Julekveldsvise, Deilig er jorden mm får publikum være med på. Programmet bindes sammen med opplesing av dikt/fortellinger.
Vi håper og tror at dette vil være et godt og variert program som vil være verd inngangsbilletten, og håper selvsagt på godt frammøte til konsertene.

Vi blar i arkivet.

Forrige gang var vi i Skjernøypost nr.3 - 1975, og vi tar med noen utdrag til:
Det fortelles at sommeren 1975 var god og varm, og da det også var kvinneår, var det en dame som følte seg så frigjort at hun opptrådte toppløs på krambua. Hun var riktignok ikke norsk, men etter alt skriveriet i "Lindesnes" i sommer ligger de visst ikke langt etter der heller.

Det har vært fisket laks med 4 kilenøter fra øya i sommer. Resultatet har hellet vært magert. 20 - 30 fisk for de beste, mest sveler, noen få er også tatt på nedjegarn. Også noen har prøvd seg med drivgarn når strømforholdene har vært gunstige, og det har vært litt fisk å få.

Georg minnes den gang i nr. 4 - 1975 makrellstørjene som det var i store mengder for 15 - 20 år siden. En kunne da se stim på 100 stk. Ja, det var et syn å se de store fiskene på 200 - 300 kilo hoppe 2- 3 meter opp i luften og lande med et veldig plask, det var som hele fjorden kokte. Slik ser jeg ikke nå lenger, det er 5 - 6 år siden jeg så noen. Og så er jo nisa borte, den så vi en masse av for bare 4 - 5 år siden. Men de siste årene har jeg ikke sett noen, enda jeg er mye på sjøen om sommeren.

Til slutt tar vi med at det ble fisket uvanlig mange krabber i sommeren 75. På Dyrstad ble det fisket en som målte 22 cm over skallet og vekten var 1,3 kilo. Da den ble kokt var det fast fin rogn inni den. Noen bedre?

Historikk.

Vi blar i et "Lindesnes" fra 29. mai 1964 hvor det ble interjuvet Åmot Kristiansen, som er sammen med Tonning Gundersen på brygga på Ytre Farestad. Åmot er da 82 år og forteller at de satt mye på heia med en kikkert og så på seilskutene som seilte forbi. Det var mye trafikk av skuter den gang langs kysten. Det var loser i slekten hans så interessen for sjøen fikk han inn med morsmelka. Han krøp i fiskebåten da han bare var en neve stor, og siden har han vært der. Han var bare guttungen da han begynte å ro fiske. Senere dro han til Amerika og ble der i 16 år. I 1914 kom han hjem - like før første verdenskrig begynte, han slo seg på fiske igjen, i den tida var det aktuelt å dorge etter makrell i Nordsjøen, og dette var han med på.

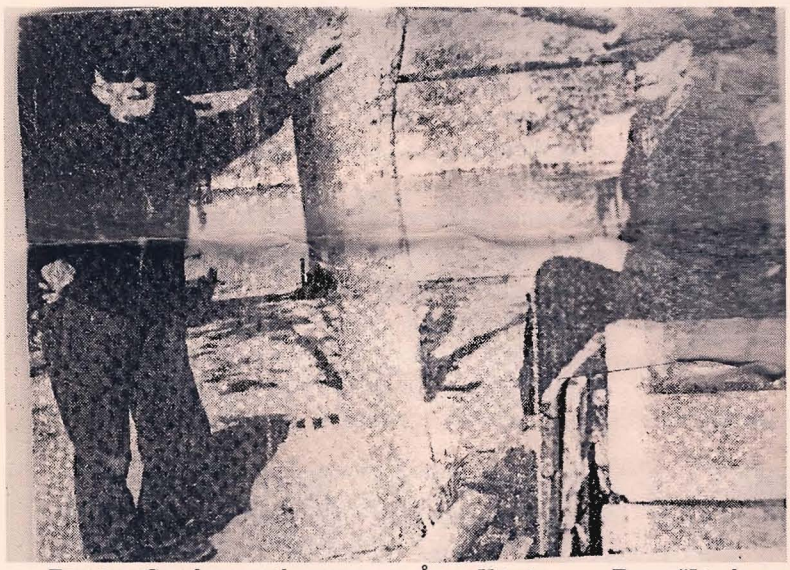

Tonning Gundersen til venstre og Åmot Ktistiansen. Foto: "Lindesnes"

Åmot var da den eldste på øya, og det var samme året Skjernøybroa kom. Han synes det er greit, en må jo følge med i utviklingen, særlig nå som mange gårdsbruk her ute blir lagt ned og flere slutter å fiske.
Han forteller om den jorda de drev, og for å få det til å gli måtte vi enten til sjøs eller Amerika. Mandal var ikke noe å ty til i den tiden. Ofte var det også vanskelig å få hyre for å komme til sjøs. Han forteller videre at her på Ytre Farestad var det 25 kyr tidligere, nå er det bare 3.
Åmot hadde bare en hånd, den andre ble skutt bort under lading av en kanon, da han var mannskap ombord i en båt. Til erstatning for hånden var det påsatt en krok som han brukte til alt. Han kunne dra teiner og garn like godt som andre. Når han trakk teiner tok han tauet to - tre ganger rundt kroken og dro til.

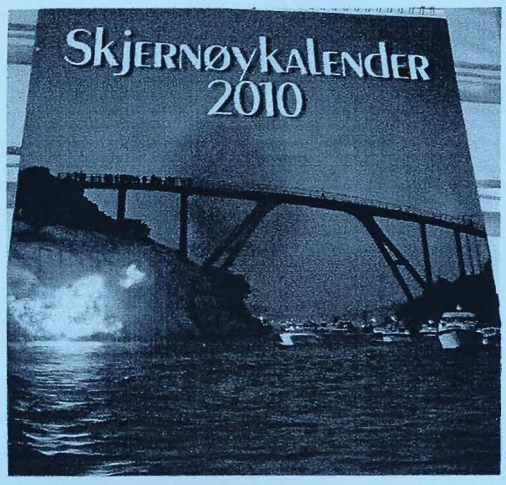

Årets julegave;

Skjernøykalenderen 2010. Julegaven til den som har alt.
Bilder fra hverdagslivet på øya.
Kontakt Signe Aalvik tlf 38268611 eller e-post:
signe.aalvik@gmail.com

Konsert med Hans Inge Fagervik.

Lørdag 30. januar kl 20.00 på kapellet.
Kafe etter konserten.
Kapellet er enda ikke så stort, forhåndsbestilling av billetter hos Thor Anders Puntervold, tlf. 97714474, eller Jan Harald Syvertsen, tlf. 90734895. Pris kr. 150,- pr stk.
Som noen av oss husker var Fagervik på kapellet for 3 år siden, og da var kapellet fullt. Konserten passer godt for alle, fra ungdom til langt inn i pensjonsalderen.

Skjernøykalenderen 2011.

Har du gode bilder til Skjernøykalenderen?
Vi utfordrer Skjernøypostens lesere til å levere bilder til kalenderen. Blir du med i kalenderen har du vunnet heder og ære.
For at vi skal få kalenderen ferdig før sommeren må de være levert innen 1.februar 2010.
Bildene leveres til Thor Anders Puntervold på minnepinne eller dvd. Han har telefon 977 14 474 hvis du har spørsmål. Bildene kan også sendes på mail til Skjernøyposten.

Smånytt fra Øya.

Vi gratulerer Anja og Daniel Knutsen, Smebakken, Dyrstad, som fikk en datter 10. sep. Hun heter Marion.
Så vil vi gratulere Anette og Atle Bongsted på Saltvolla fikk en sønn 25.september, han heter Mathias.

Laila og Arvid Gaberielsen, Farestad, fikk utdelt den første av de 24 julestjernene som avisen "Lindesnes" deler ut nå i desember.
De fikk den for alt arbeid de har lagt ned i Blå Kors i Mandal gjennom 26 år. Ja, julestjernen er vel fortjent.

Takk til Georg.

Jeg forstår at også Georg har takket av som medarbeider i Skjernøyposten.
Vi var sammen fra den spede begynnelse i 1968, og helt til jeg gikk av i 1997. (Har det virkelig gått så mange år siden jeg vandret med "dokumentmappa" over til Sigurd, for å sette sammen neste nr. av Skjernøyposten?). Det var

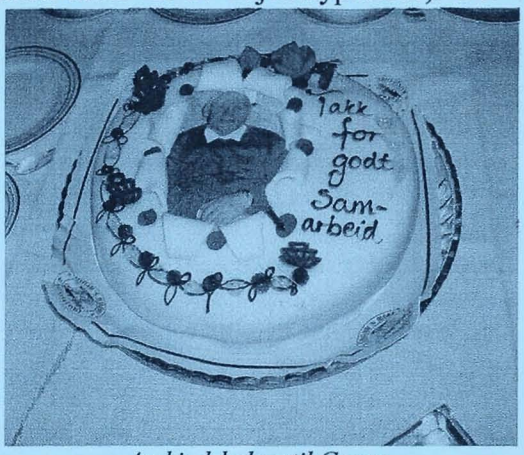

Avskjedskaken til Georg.

kanskje av og til litt strevsomt, men utrolig interessant.
Samarbeidet var alltid helt topp, og med hans gode humør gikk arbeidet unna som en lek. Jeg må nok si at jeg av og til savner de sammenkomstene.
Så vil jeg gjerne takke Georg for alt vi fikk ha sammen i de årene, og ønske ham lykke til i hans nye "pensjonisttilværelse"

Håkon Karlsen.

Lobbefesten.

I år gikk Lobbefesten av stabelen 14. november. Komiteen bestående av Bjørnar Aronsen – Anders Dyrstad Solvang - Cecilia Lazarus Larsen og Cecilie Jenssen hadde riktig lagt seg i selen for at det skulle bli Lobbefest i år. I fjor måtte de nemlig avlyse. Men tidlig utsendelse av invitasjon og skilt på broa hjalp nok godt til. For da festen startet kl 19.30 hadde hele 53 mennesker funnet veien til Grendehuset. Nydelig pyntet, god drikke og med ferske reker kom stemningen for på plass. Besøk av "Skjernøyposten" fikk de også i løpet av kvelden. Atle Hjemdal alias journalist fra avisen var sendt ut for å intervjue Rita T Dyrstad, alias Rasmus. Rasmus hadde forvilla seg inn på grendehuset, da han trodde damene var der på trim, men akk, den gang ei. Rasmus fikk den store ære og glede å overrekke årets Lobbepris, som i år tilkom den iherdige ildsjel Bjørn Vikøyr, for hans store innsats med å få Kjosdalsbukta til å fremstå som den flotte idrettsplass det i dag er blitt. Senere hen var det utlodning, med mange flotte gevinster. Dans etter D.J Oddvar Fjellestad sine plater. Festen varte til i to-tiden. Hyggelig var det, og mye bedre enn å sitte foran fjernsynet! Så vel møtt til neste år.

Filminnspilling på Skjernøybroa.

Den 25.oktober var det filminnspilling på Skjernøybroa. En kristiansander ved navn Harald Stensland hadde tatt kontakt, og hadde ønske om å få folk til statister til en scene som skulle handle om åpning av bro. Sms'er ble sendt rundt. Steinsland holder på å lage film om kystbåtene som gikk langs vår kyst i 1940 - 50-årene. I den anledning skulle en av kystbåtene passere under broa just når åpningen foregikk. Alt gikk bra. Etter 3 timer var filmregissøren fornøyd. Da hadde "ordføreren" åpnet broa mange ganger. Bil og folk i tidsmessige antrekk hadde kjørt og gått frem og tilbake utallige ganger. Alle var stivfrosne. Filmen kommer enten på fjernsyn eller kino. Og kanskje blir det en filmstjerne av dem som møtte opp, nemlig Christine og Iselin Toft Dyrstad, Kim Andre Ågedal, Thorstein Dyrstad og Rita Dyrstad.

Barnedåp på kapellet.

Søndag 8. nov. Barnets navn: Julie. Foreldre Cecilie og Jens Reidar Jenssen, Farestad.

Fartsmåling.

Statens vegvesen vil utrede behovet for sikkerhetstiltak ved grendehuset og kapellet. Skjernøy vel har henvendt seg til vegvesenet med forespørsel om dette, for folk som må krysse fylkesveien på vei til og fra ulike aktiviteter. I svarbrev fra veivesenet heter det at de vil prioritere slike tiltak så langt de har økonomisk mulighet. De vil prøve å gjennomføre hastighetsmålinger i området i løpet av turistsesongen 2010, og foreta befaring på stedet.

Hustomter under arbeid.

De senere årene har det foregått en del husbygging her på øya og det er fremdeles full aktivitet. Stadig er det gravemaskiner i arbeid, og lastebiler som kjører fra og til med masser. Nå er det arbeid rett oppforbi Ankerodden på Farestad på en hustomt, og det er en hustomt på Dyrstad hvor det er full virksomhet.

Toalettet ved grendehuset er så godt som ferdig, men det gjenstår noe teknisk før det kan tas i bruk.

Det har vært dugnad både på grendehuset og kapellet i høst. Som nevnt i forrige nummer ble kledning på veggen på grendehuset mot vest skiftet. Nå måtte muren under terrassen støttes opp på nytt og det måtte lages nytt fundament til terassen, men nå er alt på plass. Som nevnt på side 4 har det også vært dugnadvirksomhet på kapellet, hvor kledning på veggen mot sør er skiftet. Her er det "pensjonister" som har g jort jobben på dagtid og de har bokstavelig talt vært i vinden.

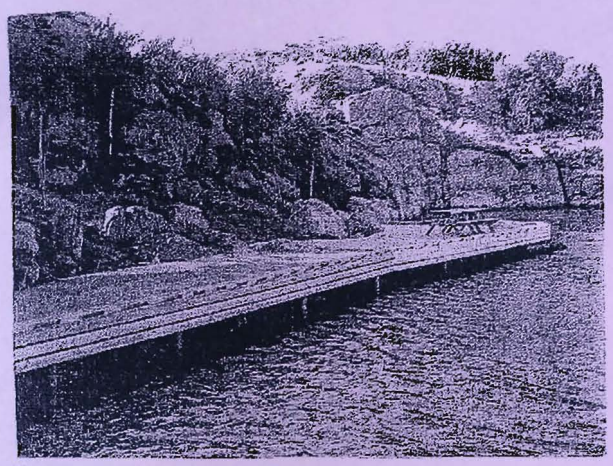

Bryggen på friarealet i Ystevågen skal nå utvides atter en gang. Den nye delen blir ca: 45 meter og skal gå helt inntil fjellet til høyre i bildet. Sist bryggen ble utvidet var i 2005, og ble da dobbelt så stor som bryggen var tidligere.
Det er et populært sted både for båtfolket og for turgående.

På sommeren er det svær trafikk, så det er sikkert at en trenger en ny bro over til Rosnes.

Skjernøybarn sang på fylkesmuseet.

1. søndag i advent var Skjernøybarnekor invitert til å synge på julemarkedet på Fylkesmuseet. Utkledd som barn fra begynnelsen forrige århundre gjennomførte koret et program med julesanger.
Besøket til julemarkedet er imponerende og den gamle bygada hvor opptrinnet forgikk var full av folk. Det var flere hundre mennesker som stoppet opp å fulgte koret gjennom sangene. Også flere Skjernøyfolk hadde tatt turen til Kristiansand denne søndagen, og de hadde grunn til å være stolte av våre unge sangere.
Barna i koret gir selv uttrykk for at dette er

Det var mange tilhørere til stede.

morro, det tiltross for at det er både surt og kaldt i "gamle klær".
Dette er andre år på rad at koret blir invitert til markedet. Det må bety at også oppdragsgiver er fornøyd med innsatsen som blir levert.

Thor Anders.

Olga Berge som snart er 85 år, ble hedret med "Fædrelandsvennen"s julestjerne. Det for arbeidet med strikking av klesplagg til barnehjemsbarn i Ukraina.
Skjernøyposten har omtalt dette tidligere.
Hun har strikket flere hundre gensere, bukser, luer, sokker, skjørt, tepper og dresser.
Hun har levert til barnehjemmet tre ganger tidligere og nå venter den fjerde levering med mellom 60 og 80 små gensere og andre plagg. Mesteparten av garnet har hun fått, etter at strikkingen var omtalt både i "Familien" og Skjernøyposten.

Siden sist.

Så er vi atter en gang kommet i julemåneden og vi har lagt bak oss 2. søndag i advent.
I en høst med mye vind og nedbør, særlig november, hvor vi bare registerte tre dager som det ikke har vært regn. De andre dagene har det regnet mer eller mindre, men det er ikke satt nedbørsrekord for måneden, den var i 1979. På Lindesnes er det målt 234 mm, mens det i 1979 ble målt 256 mm. Det har vært mye vind i oktober og november. Det har blåst kuling fra øst nesten hele tiden. Riktignok også noen dager med vind fra vest - syd vest med kuling da også. På Lindesnes har det blåst kuling og mer hver dag i hele november. På øst- og nordsiden av øya har det enkelte dager vært vanskelig å komme seg ut på sjøen med båtene, en fisket jo hummer ut hele november.
Sjøen har vært urolig i hele hummerfisket, mange dager fikk en ikke dratt teinene. Når vi går tilbake til sept. var det en mild måned med god temperatur og mye sol, de andre månedene har også temperaturen vært ganske høy som like under 10 grader.
Ja, så runder vi av for denne gang og Skjernøypost nummer 4 er ferdig for i år. Det er like før vi går inn i et nytt år og vi håper vi kan forsette videre i samme spor.
Dermed vil vi ønske alle våre lesere på øya og spredt om i Norge og utland en riktig god jul og et like godt nyttår!

GOD JUL OG GODT NYTTÅR